

Museumlaan 14, B-9831 Deurle, België

tel. +32-9-282 51 23 – fax +32-9-281 08 53

info@museumdd.be – <http://www.museumdd.be>

“Just a Four-Letter Word”. HISK-Laureaten 2007

09.12.2007 – 06.01.2008

**Ondrej Brody - Kelly De Wilde - Jasmina Fekovic
Clemens Hollerer - Allison Hrabluik - Renato Nicolodi
Sarah & Charles - Max Sudhues - Filip Vervaet - Leon Vranken**

De laureaten van het HISK (Hoger Instituut voor Schone Kunsten) zijn dit jaar van 9 december tot 6 januari 2008 te gast in het Museum Dhondt-Dhaenens (MDD) in Deurle bij Gent. De tentoonstelling loopt onder de titel *JUST A FOUR-LETTER WORD* en toont het werk van elf kunstenaars die werken in de meest uiteenlopende disciplines.

Sinds dit jaar is het HISK gevestigd in de Leopoldskazerne te Gent. Naar jaarlijkse gewoonte wordt in december een tentoonstelling georganiseerd met werk van de laureaten van dat jaar. Voor het eerst wordt deze tentoonstelling buiten de veilige ateliermuren van het HISK georganiseerd. Zowel de publicatie als de tentoonstelling worden samengesteld in nauwe samenwerking tussen het HISK, de kunstenaars en het MDD.

Het HISK organiseert in Vlaanderen de postacademische opleiding op het vlak van de beeldende en audiovisuele kunst. Het biedt aan vijftientig jonge kunstenaars uit binnen- en buitenland gedurende twee jaar een eigen atelier en bijzondere begeleiding aan. De nadruk in het HISK ligt vooral op de individuele praktijk, de focus is internationaal. Centraal staan de gastdocentschappen van kunstenaars, curators, critici en theoretici die op geregelde tijdstippen individuele atelierbezoeken afleggen. Door het unieke concept van het HISK krijgen de kandidaat-laureaten de mogelijkheid om ernstig te investeren in het kritische onderzoek van hun werk en dat te situeren in een ruimere artistieke, culturele en maatschappelijke context. Sinds 1997 zijn 126 laureaten aan het HISK afgestudeerd. Het grootste deel daarvan bouwt een succesvolle professionele loopbaan uit in de Vlaamse en internationale kunstwereld.

Ondrej Brody (°1980 Praag)

Ondrej Brody is ondertussen welbekend in de kunstwereld sinds een performance samen met zijn kompaan Kristofer Paetau in 2005. In de beruchte actie namen ze de raad *Licking curator's ass* wel heel letterlijk: curator Jan Van Woensel werd vastgeketend aan een zuil waarna zijn bloot gat vakkundig gelikt werd door beide kunstenaars. Controverse is beide heren niet vreemd: als een 'conceptueel neo-dadaïstische kunstenaarsduo' hebben ze samen of individueel polemieken gecreëerd van Berlijn tot de Vlaamse Ardennen, van Praag tot Deurne. De kunstwereld wordt telkens in zijn bloetje gezet in de acties die beide kunstenaars samen of apart op touw zetten: vreemde artistieke projecten in samenwerking met kinderen, expliciete en bizarre pornofilms, niet-alledaagse tekenlessen naar levend model, een onverwachte performance tijdens een televisieshow *Artstar* op de nationale Tsjechische televisie, een gezamenlijke en onaangekondigde 'kakhappening' in het Praagse staatsmuseum, ... Hun projecten zullen velen zonder twijfel choqueren hoewel ze in de eerste plaats als ludiek en zelfrelativerend geconcipieerd zijn. In het recentste werk *Dominik* maakte Ondrej Brody een film in de praktijk van een gynaecoloog. Het werk wekt een ongemakkelijk gevoel op door de lusteloze seks in de klinische omgeving. Tegelijk gaat het over de schoonheid van het alledaagse, namelijk de geboorte van nieuw leven.

1. HISK, Leopoldskazerne, 2007

IT'S A BOY !

Dominik

starring **DOMINIK, MISA CINKOVA
TOMAS VAVRA, PAVEL CEPICKY**
screenplay, edited and directed by
O.BRODY

2. Ondrej Brody, "Dominik", 2007

Museumlaan 14, B-9831 Deurle, België

tel. +32-9-282 51 23 – fax +32-9-281 08 53

info@museumdd.be – <http://www.museumdd.be>

Kelly De Wilde (°1981 Nieuwkerken-Waas)

Het werk van Kelly De Wilde laat zich niet vangen in enkele regels. Haar kennis van een aantal artisanale technieken enerzijds en haar studies cultuurwetenschappen aan de Vrije Universiteit van Brussel anderzijds helpen haar om een complex oeuvre uit te bouwen dat gevoed wordt door praktijk en theorie. Vraagstellingen zoals hoe wij omgaan met objecten of tradities uit een andere culturele wereld zijn vaak een vertrekpunt. De blik van het ik op de ander is hierbij essentieel. Het resultaat is de éne keer een installatie dat bestaat uit een complex netwerk aan beelden en betekenissen, de andere keer een werk dat een krachtige uitzuivering is van diezelfde thematiek. Het werk evolueert op de spanningslijn die er bestaat tussen het willen maken van een sterk beeld en de confrontatie met een meerduidig gegeven. Kelly De Wilde is dan ook een kunstenaar die niet projectmatig werkt, maar verder bouwt aan een wereldbeeld dat alleen maar kan uitdijen.

3. Kelly De Wilde, "episode & zwarte gaten", 2007
/ i.s.m. Mathias Coppens

Jasmina Fekovic (°1976 Ossendrecht)

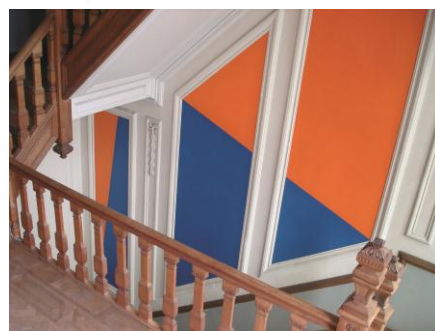
Jasmina Fekovic had al een heel parcours afgelegd op het moment dat ze in het HISK terecht kwam. Na haar studies aan de Nederlandse Film & Televisie Academie maakte ze onder meer documentaire films over Mathilde Willink (de excentrieke muse van schilder Carel Willink), over de Amerikaanse zanger Jeff Buckley, over kunstenaars op het Afrikaans continent,... De laatste jaren is ze veel intenser de scheidingslijn gaan opzoeken die er bestaat tussen de beeldende kunst en de documentaire film. De gefilmde beelden gaan ook alsmar meer deel uitmaken van een totaalinstallatie. Jasmina noemt zichzelf *Documentarista*, waarmee ze wilt poneren dat ze nog steeds het leven wil documenteren. De klemtoon is echter verschoven naar een fantasiewereld waarin zij steeds meer de hoofdrol opeist, zonder daarom zelf sterk in beeld te willen komen. Archiefbeelden, foto's, objecten verbonden met herinneringen, geënceneerde beelden, maar ook persoonlijke gevoelens gaan steeds meer het werk van *Documentarista* bepalen. Voor haar recentste project combineert ze beeldmateriaal van haar reis doorheen Noorwegen met een eigenzinnig gebruik van de iconografie rond de Egyptische God Ra.

4. Jasmina Fekovic, Documentarista, 2007

Clemens Hollerer (°1975 Bruck-Mur)

Het werk van Clemens Hollerer schrijft zich in de rijke traditie van abstracte en minimalistische schilderkunst in. De strategieën die hij hanteert binnen een gegeven omgeving zijn onlosmakelijk verbonden met zijn persoonlijke ervaring van ruimte. Zijn werk wordt een abstracte wereld waarin men zich als toeschouwer verplaatst. Hollerer toont veel respect voor bepaalde bestaande situaties die hij aan de hand van een aantal structurele ingrepen op een andere manier doet ervaren. Ook al is er in zijn beeldtaal geen enkel verband terug te vinden met figuratieve elementen, toch haalt hij zijn inspiratie uit het dagelijkse leven, uit dingen die hij toevallig opmerkt: reflecties in het glas, de structuur van een muur, de vorm van een functioneel object, De architectuur wordt drager van zijn werk. Structuur en kleur bepalen de ritmiek. De architecturale echo wordt echter nooit inspiratieloos of te rechtlijnig. Heel subtiel schemert er een humor door in zijn werk, misschien zelfs deels onbewust.

5. Clemens Hollerer, Muurschildering, Dendermonde, 2007

Museumlaan 14, B-9831 Deurle, België

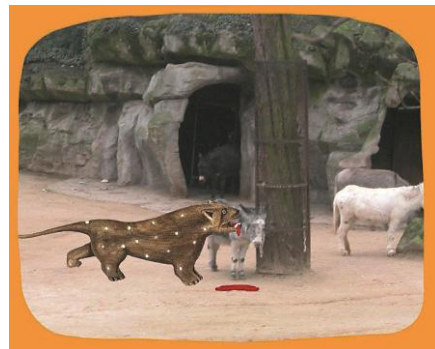
tel. +32-9-282 51 23 – fax +32-9-281 08 53

info@museumdd.be – http://www.museumdd.be

Allison Hrabluik (°1977 Calgary, Alberta)

De arbeidsintensiviteit waarmee Allison Hrabluik haar films maakt is op zich al een statement. Video werd de laatste jaren dankzij de nieuwe digitale mogelijkheden een eenvoudig en snel medium. Allison maakt haar werk echter op een haast archaische manier, onder meer gebruik makend van de stop and motion animatietechniek, modelbouwachtige sets, tekeningen en collagetechnieken. Zo maakte ze een filmpje waarbij ze eerst foto's maakt van mensen in een bepaalde context, die context in schaalmodel herbouwt in haar atelier, de figuurtjes handmatig uit de foto's knipt om ze dan tot leven te brengen in de setting aan de hand van klassieke animatietechnieken. De bewegingen worden zo misschien wel stroef, maar het geeft het werk een absurd poëtische kwaliteit.

In haar narratieve films bouwt ze verhalen op die schijnbaar naïef voorkomen, maar ook heel scherp en confronterend kunnen worden. Haar eigen biografie wordt mee verwerkt, alleen is het nooit duidelijk waar de fictie eindigt en de realiteit begint (of is het omgekeerd?). Reflecties over het creatieve proces van de kunstenaar worden vermengd met clichés over de droom en de herinnering. Het alledaagse leven krijgt surreële proporties. Allison's werk vraagt er zo om bekeken en herbekeken te worden.

6. Allison Hrabluik, « A Mild Case of Smallpox », 2007

Renato Nicolodi (°1980 Brussel)

Renato Nicolodi maakt maquettes van denbeeldige architectuur die door hun proporties, hun massiviteit en hun opstelling, heel efficiënt functioneren binnen een gegeven ruimte.

Zelfs wanneer de sculpturen toegankelijk zijn voor de toeschouwer, blijven ze desalniettemin functioneren als schaalmodellen voor grootstedelijke architectuur. De architectonische waanzin brengt de gravures van Giovanni Battista Piranesi in herinnering. Trapjes en ruimtes zouden zich tot in de oneindigheid kunnen herhalen. Tegelijk is er uiteraard een duidelijke referentie aan de doordachte architectuur onder het regime van Mussolini en Hitler. Architecten zoals Albert Speer waren in die tijd voornamelijk gedreven door het ontwerpen van een architectuur die door zijn grootsheid de ultieme macht zou uitstralen.

Wanneer men de schaalmodellen of simulaties van Renato ervaart, is het moeilijk op welke manier zich te verhouden tegenover deze architectuur; het blijft een zoektocht naar de betekenis ervan voor de mens.

7. Renato Nicolodi, « Mausoleim 03 », 2007
/ Courtesy Ronmandos Gallery, Rotterdam

Sarah & Charles (°1981 Jette / °1979 Anderlecht)

In de kamers en omgevingen die Sarah & Charles creëren, kruisen fictie en realiteit elkaar, vloeien film en theater samen, worden heden en verleden vermengd. De tijd en de herinnering spelen steeds een belangrijke rol. De technische perfectie ressorteert een verrassend en vervreemdend effect, temeer dat de toeschouwer een essentieel onderdeel uitmaakt van het werk. Zonder hem bestaat het werk niet. Die relatie maakt de ervaring van het werk veel intenser. Vaak wordt die ervaring een spel rond verschijnen en verdwijnen, rond de aanwezigheid en afwezigheid van personages.

Het werk Overcast is een donkere ruimte, waarvan je omwille van de duisternis niet kan schatten hoe groot het is. Enkel in de verte is er licht en kun je de contouren van een zolderkamertje onderscheiden. Het is verlaten en het ziet er weinig vrolijk uit, alsof het dateert uit lang vervlogen tijden. Wanneer je er naartoe stapt, lijkt de kamer te verdwijnen in de donkerte. Uiteindelijk bevind je je in de volledige duisternis, zonder de kamer werkelijk te hebben kunnen bereiken. Het kan evengoed een droom of fictie geweest zijn

8. Sarah & Charles, Studio, HISK, 2007

Museumlaan 14, B-9831 Deurle, België

tel. +32-9-282 51 23 – fax +32-9-281 08 53

Max Sudhues (°1977 Münster)

info@museumdd.be – <http://www.museumdd.be>

Een environment van Max Sudhues is een heerlijke fysieke en mentale beleving. Max is een echte bricoleur en assembleur in de meest positieve zin. Hij creëert een tegelijk poëtische en bizarre wereld waarin tal van associatieve interpretaties mogelijk worden. Heel banale en alledaagse voorwerpen worden door projecties getransformeerd tot heel nieuwe proporties en betekenissen. Verschillende mogelijkheden van projectie worden gebruikt om een gevarieerde beeldvorming mogelijk te maken. Desalniettemin blijft het object ook functioneren als dusdanig binnen de installatie. Zo ontstaan meerdere visuele lagen. Max Sudhues is op zoek naar momenten van verwarring en vervreemding, naar verschijningen die de gewone perceptie kunnen openbreken.

9. Max Sudhues, 2007

Filip Vervaeke (°1977 Mechelen)

Over het werk van Filip Vervaeke zou gezegd kunnen worden dat het zich inschrijft in een Belgische traditie. De humoristische methode waarmee hij verbanden legt of dingen uit hun context ruikt doet denken aan het werk van bijvoorbeeld Felicien Rops, René Magritte, James Ensor en Wim Delvoye. Toch is de manier waarop hij door verschillende beeldtalen surft telkens weer verrassend: als een ervaren assembleur combineert hij beelden gevonden op internet met bepaalde tradities uit de volkscultuur. Elementen uit de kunstgeschiedenis vermengt hij met speelgoedesthetiek. De sfeer die overheerst zit ergens tussen sciencefiction en nostalgie. Voor zijn installatie in het MDD nam hij de figuur Pan uit de Griekse mythologieën als vertrekpunt. Zijn installatie functioneert onder de noemer *The Return of Pan* en vraagt enige durf van de toeschouwer indien hij het werk wil ervaren. De figuur Pan is niet moeders mooiste aangezien hij het bovenlichaam heeft van een mens en het onderlichaam van een geit. Ondanks zijn uiterlijk is Pan een beweeglijk, vrolijk kereltje met een actief seksleven. Pan is vaak te vinden bij koele bronnen en schaduwrijke bossen, waar hij veel seksavontuurtjes beleefde met bosnimfen en herdersjongens. Filip's installatie creëert een totaalsfeer waarin mysterie, mythologie en Disney World-entertainment worden vermengd.

10. Filip Vervaeke, « Twin Peaks », 2007
/ Courtesy Annie Gentils Gallery, Antwerpen

Leon Vranken (°1975 Maaseik)

Leon Vranken zei ooit in een interview dat er een soort van huiselijkheid schuilt in zijn werk, maar dat hij niet goed weet hoe dit precies uit te leggen. Voor een tentoonstelling in Rotterdam (2004) kopieerde hij een aantal objecten die zich in een woonkamer bevonden. De vraag stelde zich wat kopie en wat authentiek was. Voor de bezoekers van de tentoonstelling waren het weliswaar banale objecten, maar voor de bewoners van het huis bleven het objecten beladen met herinneringen. Die betekenissen die ontstaan door persoonlijke gevoeligheden wil Vranken vatten door ze respectvol te kopiëren en ze de status van kunstobject te geven. De technische perfectie van uitvoering verrast de toeschouwer. In andere projecten gaat hij veeleer de functionele betekenis van een object of een omgeving ontworpen aan de hand van schijnbaar kleine interventies met grote gevolgen.

In de sculptuur die Leon maakte voor 'Just a Four-Letter Word', komen verschillende benaderingen samen: het kopiëren en verdubbelen van een geliefd object uit zijn omgeving (namelijk de gezellige zetel uit zijn atelier), een verdeling van het object in een aantal stukken (waardoor de functie ervan verstoord wordt), de ambachtelijke perfectie in uitvoering en het verrassende materiaalgebruik.

11. Leon Vranken, « Sculptuur (werktitel) », 2007

Voor meer informatie :

HISK (Hoger Instituut voor Schone Kunsten)
Charles De Kerchovelaan 187a
BE-9000 Gent
hisk@hisk.edu
<http://www.hisk.edu>